

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYIFELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Nro. 33.

Költ, Bétsbenn, Sz. György Havának. Áprilisének
25-dik napján 1800-dik Esztendőben.

Bétsi

Igen sok Uraságok készülnek le innen, Ná-
dor-Ispányné Ő Császári Hertzege' születése
napjának Május' 2-dikán lejendő meg-inneplésé-
sére, melly napon Budán nagy gála, udvarlás,
és sokféle multságok lesznek, 's némellyek azok
közzül, már Május' első napján fognak tartat-
ni, mint p. o. a' Carroussel (Karruszfel)
Lovas Vitézi gyakorlás fényes Magyar kön-
tösökben. Egyéb Méltóságokon kívül, Nagys,

L I

Károlyi 's Kollonits Grófok, 's több más Méltóságok a' Tagjai, a' Karrusfzszel-tsinálásra ki-fzemelt 's vállalkozott jeles társaságnak. E' folyó Hónapnak 28 dikán indul le innen Budára a' Toskánai Nagy-Hertzeg, a' Nagy-Hertzegeével, 's Antal és János Fő-Hertzegekkel.

Génua' vidékéről várván várjuk a' Kurírt, a' ki által hiteles Tudósítást lehessen venni Massena Frantzia Vezér sorsáról, kit tizenhat ezred magával Génua' környékére szorított Melas Fő-Vezérünk, mint az Olasz Országai Levelek bizonyítják. Mivel illy kevés erővel kereftül nem vághatja magát Massena a' mi nagy Armádiánkon, melly Savona tájján áll: kétség kívül alkura kelletik neki lépni, az eledele nézve is, melynek felette nagy szükiben vagynak mind Génua Városában, mind a' Frantzia Armádiánál is.

Waldshutból Apr. 8-dikán: — „Közlöm a' Hírmondóval B. Kienmajer F. M. Lieutenántnak azon bútsúzó Levelét, mellyet Mártzius' 25-dik napján lett el menetelekor, E. Mészáros Magyar Lovas Ezerejéhez botsátott. Az, szóról szóra így következik:

„Mivel az újjabb hivatalom, engemet a' vidéktől el távoztat: kötelességemnek tartom, Oberster Úrnak, nem külömben az egész Tízti karnak, és közönségesen a' Nemes Regimentnek, a' nékem eddig mutatott kész engedelmes-ségjéért, és vitézi magok viseletjéért, háláadó közönetemet ki-nyilatkoztatni. Tsak az emlékezete is annak, hogy én illyen jó rend-tartó, illyen esmeretes vitézségű Regimentet, vezérlé-

sem alól el vésztek: fájdalmas énnékem. De ha ehhez még azt is hozzá teszem, hogy éppen ezen Regimentnél töltöttem én el fiatal időmet, és részfizerént neki köszönhetem hadi előmeneteleimet; akkor nem hiszem, hogy valaki meg-ütözhessen rajta, ha azt mondom, hogy a' mit ezen el bútsúzásomkor érzek, annak ki-magyarázására elegendő ízvakat nem találok. — El felejtethetlen marad nálam ezen Regiment mindéig, és csak akkor fogom magamat tökéletesen fízereintsésnek tartani, ha azt újra vezérlésem alá nyéréndem. Ha a' némes Regimentnek közönségesen, vagy magános Tagjainak, valamiben szolgálhatók: igaz öröömnek fogom tartani. — Nyilatkoztassa ki Oberster Úr ezen szándékomat a' parantsolatjai alatt szolgáló érdemes Tízti karnak, és az egész Regimentnek, azt is hozzája tévén, hogy valahányszor én jövőendőben vitéz tetteiket (mert ilyen Elöljáró alatt, ilyen vitéz lelkű Tízti-kartól, nem is lehet egyebet várni) hallani, vagy olvasni fogom: mind annyiszor örvendező lélek-emelkedéssel fogok reá emlékezni, hogy én is valaha, ezen szép, ezen annyi bajnoki győzedelmekkel dítsekedhető Regimentnek Tagja voltam.

Kienmajer, F. M. L.

Tart e' még sokáig a' tsendesség, vagy pedig rövid idő alatt nem szakasztja e' azt félbe az ágyúk' dörgése: meg nem határozom.

Ferdinánd Fő-Hertzeg, ki a' F. M. L. Kienmajer vezérlése alatt volt Brigádának Kórmányozója: minden-napnak leg alább felét, azon vidékeknek vi'sgálására fordítja, a' mellyeknek

védelvezése reá bízattatott. Talám egy út, vagy ösvény sintsen ezen egész környékben, melyet maga szemeivel, Mecseri Oberster Úr' társaságában meg nem tekintett volna. Közönségesen korán kél fel, sokszor már hajnalban lovon ül: vizfíza térvén őrállóitól, elébb egyéb foglalatosságait végzi, és úgy ül az asztalhoz. Rövid ebédje után, ismét hadi foglalatosságaihoz lát ki magyarázhatatlan szorgalommal. Öröme írhatom Magyar Nemzetemnek, hogy azt igen bethűli, és szereti. Nyelvünket nem tsak érti, de befűlli is. Ha olyan Magyarral van dolga, ki az idegen nyelvet tőkélletesen nem tudja: nem másképp, hanem tsak magyarul befűll véle. Mindég magyar köntösben jár. Tselédjei többnyire mind Magyarok.

R. Sz. B. Gróf Széki Teleki László Cs. K. Kamarás Urat, özvegyen, és négy árva neven-dék magzatok' Attyává hagyá itten Apr. 23-dikán, néhai kedves élete' párja, született Teleki Mária Gróf Afzfzony, a' ki is, inakat érdeklő hideglelés-be esvén, tízed napra, méjj el aluváshoz hasonló tsendes halállal ki múlt e' Világból az említett napon, estvéli 6 órakor, virágzó életének még tsak 30-dik, 's gyönyörű házasságának 12-dik elztendejében.

Hadi Környűlállások.

(Kűlföldi Újságok szerént)

1. Német Birodalmiak.

Regensburgból. Apr. 10-dikén: — „A' múlt Mártz, Hónapban 177,591 forint került bé a'

Német Birodalom' hadi kasszájába, mely summába 97,155 ezer forintot adott bé a' Baváriai Választó-Hertzeg. Az említett summából, 167,333, forint adódott ki Mártziusban."

2. Olasz Országok.

Mediolánumból Apr. 12-dikén: — „Hiteles Tudósítások érkeztek ide, a' melyek szerént, Cs. Kir. Gen. Ott, Génua' falai alatt áll, napkelet felől."

„F. M. L. Keim meg-vette Colle di Tendát, 's Nizza felé nyomult a' Korpusával."

„Már el kezdte a' Cs. K. Katonaság lövöldözni Savona Várát, melyben hat száz Fr—ák koplalnak, ki fogyván minden eleségjeből."

„Nagy foganatja volt a' Genuai föld' Lakosira L. G. Melas Hirdetményének, melyben ígérte nékiek, hogy ő, a' Cs. K. Felség által az ő meg-szabadításokra 's óltalmazásokra, és boldogításokra küldődött, a' kinek védelme alatt, mindjárt fel állíthatnak magok között addig is, míg tökéletesebben rendbe szedhetnék magokat, egy Kormányfiséket, a' leg értelmesebb 's leg jobb lelkű önnön Hazafiáikból."

3. Török Birodalmiak.

Konstántinápolyból Mártz. 10-dikén: — „A' Nagy-Vezér, és az Egyiptomi Frantzia Sereg' Kormányzója Kleber Generális között tökéletes-ségre ment Békességalkunak, Sir Sidney Smith Angliai Hajós-Vezér bizonyosan alája írta magát a' Londoni Udvar' nevében."

„Hogy az Egyiptomból való el takarodássok előtt ki-fizethessék a' Frantziák, a' mivel ott tartoztak, 's az útra is legyen pénzek: másfél millió piáfsztert kaptak költsön, melynek zálogául, a' Török Birodalmi révpárnál le-tartóztatódott kalmár-portékákat nézte ki a' Porta.“

4.) Frantzia Országaiak.

Pári'sban, az officiális Újság, egynéhány Egyiptomi Leveléket közlött Apr. 12-dikén, a' mellyek között első a' Kleber Generálisé. Ez a' Levél Jan. 30-dikán költ, melyben azt írta Gen. Kleber, hogy a' Nagy-Vezérrel, Smith Ángl. Hajós-Vezér' közbenjárása által alkura lépett, 's reményli, hogy a' seregével egygyütt Fr. Országba lejendő érkezése, leg feljebb se' halad tovább Jún. 19-dik napjánál.

Az Egyiptomból vizfsza-térő frantzia napkeleti Sereget, örömet tsak Korszikába szeretné Buonaparte ki-szállíttatni, 's ott hagyni azon Szigetnek védelmezésére.

A' Kiköltöztetteknek feles számmal való vizfsza-takarodása, szeget ütött némelly frantzia Republikánusoknak a' fejébe; kikrek meg-nyugtására, egy Kerülő Írást útasított a' Belső-bátorságra ügyelő Minister a' Prefektusokhoz, melly írásban jelenti, hogy a' Respublika' rövidségére semmit se' tsinál a' Kormányfő, következésképpen a' Kiköltöztek' kedvéért meg nem szegi a' Törvényeket, mellyek meg-határozzák azoknak sorsokat; de ezen Törvényekkel nem ellenkezik, hogy meg halgassa azokat, kik meg akarják mu-

tatni, hogy ők, igaz ok nélkül íródtak bé a' Kiköltöztek' laistromába.

A' Revolúció közben úgy el romlottak az utak, Fr. Országban, hogy a' helyre-állítássokra leg alább is kívántatnék négy millió. El halaszthatóbbnak tartják azomban a' Consulok, az utak' jobbítását, mint a' hadi buzdítást: minnekokaért, minden Ofztályaiban a' Respublikának egy Ofzlopot állíttatnak fel, Pári'sban magában kettőt, melly Ofzlopokra, a' hadban el esett vagy a' Respublika által vitézi jutalmakkal (úgy mint a' végre készített kardokkal, flintákkal 's a' t.) meg-tiszteltetett személyeknek neveik jegyződnek fel. Egy ilyen Ofzlop tiz ezer líverbe kerül.

Brüszszelben a' Frantzia Consuláris Helytartó, (az úgy nevezett Prefektus) szeretett volna olly Férjfiakat választani az új Törvényfűzék' Tagjaivá, kik, nemes Famíliákból vették származássokat, minéműek: Ex-Hertreg Ursel; Ex-Gróf Lunoy; Ex-Marquis Chasteler; Ex-Báró Godin: de ezek fel nem vállalták a' nékiek ajánlott tisztségeket.

5. Hollandiaiak.

Hágából Apr. 5-dikén: — „Ambár a' Pári'si Hollandus Követ Schümmelpenning, sőt maga Buonaparte is különösen kérte a' Hollandiai előkelő Lakosokat: hogy valami tizenkét millió líverrel segítsék a' Fr. Respublikát mostani környülállásaiban: mindazáltal nem segítették, mivel a' mint mondják, nem segíthették. — A' Hágai Kormányfűzék, maga is kéntelen volt kótyavetyéro

botsátani a' nemzeti jószágokat, tsak hogy pénzt kaphasson: de alig ha találkoznak vevői azoknak is."

6.) Nagy Britanniaiak.

Hogy Frantzia Ország' részéről, Angliának és Anglia' társainak tsak egy olly Békességekötés ízerezhet bátorságot, melly, a' nyereségeknek, az egyarányúság' regulái szerént való költsönös vízfűzsa-íszolgáltatásán fundálódik: nyilván állította ezt Minister Grenville, a' Buona-parte' ajánlása eránt az Ország-gyűlése előtt tartott beszédében: melynek azon tikkelyét különösen közlötte az Udvari Újság, Apr. első napján.

Hufzonöt millió font sterlinget érő the e költ el a' múlt éft—ben Angliában, melly, a' közönséges kázfűzaba, egy millió négyfűzástízezer font sterling jövedelmet hajtott bé.

A' Napkeleti-Indiába kereskedő Társaság is, négy millió font sterlingnyivel több portékát adott el a' múlt éft—ben, mint a' feljebb való éftendők közzül egyben, egyben.

Magyar Ország.

Királyi Hertzeg József Nádor-Ispányunk, mennyire meg-nyerte maga eránt az Ország' ízívét: bizonyági ennek leg közelebb azok a' jeles vígadozások is, mellyek közt inneplödött az Ő Fő-Hertzege'se' neve napja. Ezen inneplésekről, midőn az itt következő három Levelet nagy örömmel közöljük; részt veszünk mi

is ezen közlés által is, Hazánknak F. Királyunkhoz és Palatinusunkhoz viseltető indulatjában. Kettő a' Levelek között Somogy Vármegyéből költ, nevezetesen egygyik Nágotsról; a' másik Csurgóról: a' harmadik pedig Szigetről, Máramaros Vármegyéből.

A' Nágotsi Levél' sorai így következnek: „Ezen Mező-Városnak Szeretetre 's tífztelekre méltó Földes Ura Consiliárius és Aranysarkantyús Vitéz M. Zichy József Úr, kegyes Palatinusunk' neve napjának alkalmatosságára, Mártz. 18-dik és 19-dik napjan, Városunk E. Plébánusa T. Koller Ignácz Úr által énekes nagy Misét tartatott, muzsikai zengések és ágyú durrogások között: buzgó hálákat adván, és esedezvén a' Mindenhatónak, az egész Gyülekezettel egyetemben, F. Nádor-Ispányunknak, 's kedves élete' párjának eddig való és további Szerentsés megtartásáért: Mártz. 19-dikén pedig gazdag ebédet 's vatsorát is adott, mellyek alatt ürültek a' tokaji borral tölt poharak, sok szíves Eljen kívánások mellett; 's ezen jó kívánásokat ebédkor, hármaztatva durrogtak a' mozsarak; estvére pedig, a' vendéglő Méltóság ki-világosított palotájának öröm-tüzei ragyogtak ki.“

„Nem tsak szóbeli jó kívánással nyilatkoztatta ki azomban nemes gondolkozású Földes Urunk, *így írnak továbbá a' Nágotsiak*, F. Királyi Házunkhoz vonzó szíves tífzletű hajlandóságát; hanem olly tselekedettel is, melly egyfzersmind a' Hazai buzgó szeretet' gyümöltse. Hogy t. i. új segedelemmel könnyebbíttesse a' hadfolytatás' terhét: meg-indította N.

Szücs László nevezetű Tisztartóját, olly hagyomással: hogy ajándékok' ígérese mellett buzdítaná Ifjainkat, a' veszedelmes Frantziák ellen való fegyver-fogásra: a' minthogy olly fogantatja is lett ezen szent szándékú igyekezetnek, hogy mindjárt az nap, hét derék Ifjak vállalkoztak önként a' Vitézi pájja futásra, kiket Földes-Urunk minekutánna jelesen meg-ajándékozott volna: Fejérvárra küldött maga költségén, a' hol őket Vitéz Kapitány Kohl Úr azonnal fel is öltözteté, Nagy érdemű Vezér Hazánkfia' Haditárnokmester B. Kray nemes Regementjébe."

Csurgóról, a' Dráva mellől, így írtak az ott József napján véghez ment díszes ceremóniáról:

„Kedves Nádor-Ispányunk' nagy neve napját annyival jelesebben volt itt szerentsénk inepelni, minthogy ugyan ebből a' különös tekintetből, József napjára vala már meg-határozva előre az itt szerentsésen fel-állott új Gymnásium tanító-székibe való ceremóniás bé-helyhettetése T. Professor Császári Pál Úrnak: melyre, a' mennyiben a' roszsz út engedte, alkalmas számú Egyházi 's Világi Rendek gyülekeztek öfzsze, clk reggeli tíz órára a' Gymnásium' épületibe fel-sereglettek, és onnét által mentek a' Szentegyházba, melly a' Gymnásiumhoz ragasztott szép épület. Ott az Invocatio előtt, szép hármóniával el éneklette a' Tanuló Ifjúság az alkalmatossághoz intézett éneket: azután T. Csepán János Alsóki Prédikátor Úr, egy szép deák Beszédet tartott, melyben minekutánna hathatósan elő-adta, jó szívéü Királyunknak a' tudó-

mányokat gyarapító kegyes gondoskodását: áldásra 's követésre buzdító ki-fejezésekkel magasztalta M. Gróf Festetics György Ő Nagyságának mint Földes-Uraságnak, ezen Oskola' felállítására, 's az Ország' köz-javát előmozdító virágoztatására is nemes lélekkel ki-terjesztett adakozását, 's egész Hazánkat boldogító bőkezűségét. Szép rendel bé-hozta ezekután az Orátor, a' Tudományok' hasznát, mellyeknek fontos rövidségű le-írásával, fordult József napjához képest, a' F. Palatínusnak éppen ide alkalmaztatott ditséretére, mellyet követett a' bé-rekesztés egy olyan Imádsággal, a' melly ki-terjedt nem tsak az Oskolára, hanem azokra is, kiknek párfogó szárnyaik alatt érzi az egész Haza édes meg-újulással, a' Tudomány és jó nevelés' áldott következéseit."

„Ezen Oráziót, a' Professor Úr' tudós Ertekezése követte, melynek fő tzielja vólt, megmutogatni: hogy a' jó nevelés és a' Tudomány, mind az értelemnek, mind a' szívnek formálására, egy olly el múlhatatlanúl szükséges eszköz, a' melly által készül egyedül az ember a' Társaságnak hasznos Tagjává."

„Nagy figyelmetességgel, 's meg-elégedéssel halgatta az egész Gyülekezet T. Császári Úr' Dissertációját, melyre egygyik Kurátor T. Sárközi István Úr felelt mintegy a' Professor Úrnak, jól ki-dolgozott diktzióval, és kéz-fogásra hívta azt. Végbe menvén mind a' két Renden lévő Elöljárókkal a' kézfogás: T. Horváth Adám Úr, ki úgy jelent vala meg, mint a' Izmóizéd Társaság' Deputátusa: maga és a' Társaság'

nevében igen ékes Magyar Beszéddel örvendett a' Professor Úrnak, és ajánlotta buzgó hívségébe az e' környéken nevedő Ifjúságot, elmésen fejezván ki a' Mathesisből vett ábrázolásokkal, mikre kellessék gondját fordítani."

„Utóljára, ismét jelesen éneklett a' Tanuló Ifjúság; 's az éneklés' végeződésével, örvendő meg-elégedés' érzései között el oázott a' tisztes Gyülekezet, haládatos szívvel áldván F. Fejedelmünk' kegyelmét, 's jó Nádor-Ispányunk' atyai indulatját; és a' M. Földes Úrnak Mecoenásságát; ditsérettel emlegetvén egyfzersmind a' meg-hallott fontos Beszédeket."

Következik a' Szigeti Levél:

„Meg ülök mi is József örvendetes innepét Szigeten: különösen a' többek között, e' Nemes Vármegye' nagy érdemű első V. Ispánnya T. Szaplonczai Szaplonczai József Úrnak a' Vármegye' házánál lévő szállásán, kit is az éppen akkor tartatott Törvényfűkre számosan özfze-sereglett Vármegye' Urai, a' név-napot megelőző estve, muzsikával meg-köszöntöttek, nem különben a' Camerális Tiszt. Urak is; hasonló tiszteletet tévén szóval egyéb Uraságok is, belső 's külső rendbéliek: kiket mindnyájokat barátságos vatsorára meg-marasztott a' tisztelt Úr, 's éjfélutánnig, a' leg kellemetesebb mulatság 's poharazás között nyúlt a' vígadozás. De meg-emlékeztvén József Vice-Ispányunk, hogy Királyi Hertzeg Nádor-Ispányunk is József: más napra mindnyájunkat meg-hívott, F. Palatinusunk' tiszteletének öröme. Meg is jelentünk felesen,

úgy hogy többre ment ötvenkettőnél a' Vendégek' száma. Mozsár-ágyúk szegződtek ki a' Vármegye' háza' udvarára, 's muzsikáló Chorus is vólt: de minden tántz nélkül, a' bőjt miatt. Meg lehet ítélni, minémü örvendezés lehetett ennyi sokaság között, 's a' kedves ízű étkeknek, jó boroknak és más italoknak olly nagy bővségében. Ettünk ittunk a' szokás szerént eleinten szükségért; azután barátságért. A' jó kívánások' poharára is rá került végre a' sor. Ittunk leg-először a' Királyi Hertzeg Nádor-Ispányunknak; és kedves élete' párja Ő Császári Hertzegségének; azután Kegyelmes Fő-Ispányunk Haller József Ő Excellenzájának, 's egész háza' népének egészségéért; meg-újítottuk a' Gazda eránt is a' múlt estvéli jó kívánságunkat, melly jó kívánásokra, a' tus vonó Chórus meg-zendült; az ágyúk durrogtak; és a' Vivát kiáltozások echóztak mindenfelé, valamennyiféle ittunk a' Józsefekért. Nem maradtak ki ezen jó kívánságból M. Adminisztrátor Sz. Gáli József Ő Nagysága is, bátor maga Botskón vólt, T. Pogány József Exactor, és más Józsefek is. És mind ezek, kedves Nádor-Ispányunk' tiszteletére tétettek a' mi E. V. Ispányunk által József napján."

„Különös említést érdemel ezen öröm-napra nézve az is, hogy T. Páter Piárista Simon-tsits Úr, az ebéd' vége felé, Tanítványival megjelent a' víg úri gyülekezethél, és egy igen kellemetes éneket, mellyet maga készített, el énekelt, 's énekeltetett: kellemetes lassú hangal fo-

lelvén a' Professor Úr' hangjaira; Tanítvánnyai. Készített azon napra Bíró Joachim második Notárius Úr is egy igen szép Leonínus Saffikus versezetet, mely nagy kedvességet talált. Részt vettek az örömben minden Papok és Professorok, Vallás külömbség nélkül. Különös kedvét nyilatkoztatta a' Vendéglő-Gazda: hogy olly nagy társaságban bizonyíthatta meg Fő Hertzeg Nádor. Ispányunk eránt viseltető szíves tiszteletét."

Rév-Komáromból Apr. 15-dik napján: —
„Ezen Hónaphnak öt első napjain tartatott itten, a' Helvética Confessiön lévő Gyülekezetnek nem régen épült, és már igen szépen virágzó Gymnasiumában tanuló Ifjáknak Exámennyek, vagy közönséges meg-vi'sgáltatások. Nem tsak a' Városról; hanem a' körül belől lévő Helységekből is nagy számmal bé-gyült minden Rendű Erdemes. Úri Halgatók előtt, meg-bizonyították mind a' Tanítók, mind a' Tanulók, hogy serény buzgósággal el jártak kötelességeikben, igen jeles előmeneteleket tévén az elejekbe ki-fszabott és valósággal jól ki szemelve lévő, 's az életnek hafznos és gyönyörű folytatására szükségesképpen meg-kívántató Tudományokban."

„Almélkodást érdemlett valóban, a' milyen nagyra vitte T. Katona Mihály Professor Úr, fáradhatatlan törekedései által, három éztendőök alatt; a' maga Tanítvánnyit, kiket akkor az úgy neveztetni szokott Syntactica Classisból vett vala által. Kik is ezen idő alatt: a' Keresztyén Vallást, az Orátoriát, a' Poësiszt, a' Logicát, Physicát, Geographiát, Physiologiát,

Universális Históriát, és különösen a' Magyar Nemzet' Históriáját, a' Geometriának mind 3 részeit Weidler szerént; ezentúl, az Opticát - Catoptricát - Dioptricát, a' Poëtica Históriát, a' Római Antiquitásokat, a' régi Deák Írók' életek' le-írását, az Arithmeticának minden nemeit, még pedig mind ezeket ugyan bőven elő-adva, el végezték; sok nevezetesebb régi Íróknak, mind az Orátoroknak, mind a' Historicusoknak, mind pedig a' Poétáknak, p. o. Cicerónak, Justinusnak, Eutropiusnak, Ovidiusnak, Virgiliusnak, Horátziusnak, Terentiusnak 's a' t. munkáikat, Deákból Magyarra által fordították; a' Versezet külömbküiömbféle nemeinek, a' Levelezésnek, az Orátzióknak, és minden szükséges Conceptusoknak, Magyar és Deák nyelven való feltételekben; ezen kívül a' Német és Görög nyelvben is, gyakoroltattanak: és mind ezekből olly ditséretes Speciment adtak, hogy minden jelenlévő E. Úri Halgatók, nagy örömmel jelentették a' magok tökéllétes meg-elégedésseket, és nem győzték magasztalni mind a' Professor Úrnak, mind Tanítvánnynak szorgalmatosságát."

Elegyes Tudósítások.

In summun Pontificem

Pium VII,

Cur aquilam vates te dixit, quaeso, rapacem
Cum bonus et Pius es? Fors, quia corda rapis.

A' Spanyol Püspökök, kétféle ezer arannyal kedveskedtek 7-dik Pius Pápa Ő Szentségének.

Jelentések.

A' Veszprémi Posta-státiót meg-vette az Alólírt, Vemhart József előbbeni Postamester Úrtól, és a' Királyi Decretum' meg-nyerése után, le is tette már a' hitet Budán, a' múlt Mártzius' 19-dik napján, Postameri hivatalának a' Köz-jó' előmozdítására, egészsz tehetsége szerént leendő folytatása eránt: a' minthogy ajánlja is hív szolgálatját a' Közönségnek 's különösen az utazó Uraságoknak

Fülöp József, Postamester.

Hogy a' Nevezetes Utazásoknak folytatásával késedelmeskedni láttatunk: kérjük Erdemes Olvasóinkat; hogy ezen akaratumk 's igyekezetünk ellen való hijjánosságot, egyedül Társunk' beteges állapotjának méltóztassanak tulajdonítani, a' ki mihelyest jobbúlni kezdett: azonnal kevés üres idejét, a' meg-ígért Svájtzer és Sváb Országok' Mappáinak ki-dolgozására fordította; mellyek közzül az első már ki van metzve, 's nem sokára le fog küldödni a' Hírmondó mellett; úgy nem külömben a' másik is le küldödik Május' vége felé. Ugyan Május és Június Hónapokban fogunk a' lehetőségig szolgálni a' Nevezetes Utazásoknak folytatásával; olly egyenes lelkü magunk nyilatkozatása mellett, hogy Hazánknak tett ígéreteinket készek vagyunk akármelly áldozattal is szentül telyesíteni.

(Egy árkus Tóldalékkal.)

TÓLDALEK

A' Magyar Hirmondónak, Áprilisnek 25-dik
napján 1800-dik Efstendőben költ árkusához.

GYÁSZOLÓ VERSEK,

mellyekkel Méltóságos Fő Eredetű's Érdemű
GRÓF ESZTERHÁZY PÁL LÁSZLÓ
Pétsi Püspök Ts. K. U. B. T. Tanácsos Ö
Excellentziájának Mohátson 7-dik Novemb.
történt halálát sirattya Csörgics Simon
Vass-Vármegyének szélén fekvő Felső
Lendvai helységnek Plébánossa, 1799. Efstendőben.

*Ite piae volucres, et plangite pectora pennis
Et rigido teneras unge notate genas. Ovid.*

Fájt; de nem tudhattam, mi okból? a' szívem.
Sárgára változott a' volt piros színem.
Izeim testemben kínomtól ropogtak;
Fogaim is számban szinte tsikorogtak.
Egek! mondám, miez? a' hattyu is érzi;
Mert szomorú, midőn végső napját nézi.
Tám én is jutottam élteni estvéjére,
Irgalmatlan halál kegyetlen tegzére.
Hogy búmat enyhítsem Murának partjára
Ki sétálván néztem zuhogó habjára.
Egy jegenye törsök fekűdt szomszédságban,
Még zöld volt adások ültek árnyékában.

M.

Én is arra dűlvén mondám: ez erdőben
 Mulatott ama nagy Zríni rossz kedvében,
 Itten maga állott, amott a' vadásza,
 E' sűrűn Vizlája nyúlakat hajhásza.
 A' fene vad kan is, melly őtet meg ölte,
 E' környékben gyakran röhögését tette.
 Ezt mondván hát ímé! nagy szélvész támadott
 Délről éjtszak felé süvöltve szaladott.
 Murának folyása tsak nem vissza fordúlt,
 Hányta, vetegette magát, habja dúlt, fúlt.
 Ha ezer sárkányok viaskodtak volna,
 Rettentőbb zuhogást nem tehettek volna,
 Lárma közt kedvetlen, 's rekedt szó hallatott;
 ESZTERHAZY LASZLÓ más világra hatott,
 Ezt—mondám: ó! szívem! ezt érezted vala,
 Hogy bús voltál; mert kit szerettél meg hala,
 Természet is ezen mélyen szomorkodik,
 Bal *fatumok* ellen tűz, víz panaszkodik.
Elementumok is azért háborodnak,
 Rossz hírt nem szenvedvén egy másra támadnak
 Ti! kik a' krónikát által olvastátok
 Jertek, 's ha meritek nékem azt mondjátok,
 Hogy volt mostaninál rosszszabb esztendő is,
 Magyarokra nézve dühösebb idő is.
 Soha sem—mert eztet a' *furiák* szülték
 Napjait *Erebus* partján számba vették.
 Arra, hogy dühösek lesznek, meg esküdtek.
 Egész földön szörnyű tsapásokat tettek.
 Mert hogy ne is szálljunk *Márs* keménységéről,
 Véreben fetrengő sok ezer vitézről,
 Kik ditső lelkeit *Káron* se győzheti
 Hajójában *Stixen* által nem teheti;

Vessünk tsak egy szemet mi kedves hazánkra;
 Sűrű könnyvezéssel tölt Pannóniánkra:
 Ugy e? Grófok, Papok mind egyaránt hulnak;
 Halál hatalmának számosan hódolnak.
 Béts, Pozsony, és Eger telik jajgatással,
 Vátság, Szombathely, Rozsnyó keserves sirással,
 Nagy Lelkek! ti ugyan az eget lakjátok.
 Jó tételeitek' jutalmát kapjátok.
 De mi árvaságba esvén hogy sinlődjünk?
 Ki lesz Kalauzunk? ki ölébe dőlünk?
 En most ezen odvas törsöken bánkodom,
 Mint párját vesztette madár, siránkozom.
 Főképp ESZTERHAZY! a' TE ki multodat,
 Híres Pétsi megye özvegyi vóltodat
 Siratom—jövendőt tsak roszat mondhatok,
 Mert Hazánkban kevés Püspököt láthatok.
 Ezen törsök magas, és terepes fa volt.
 Fülemile rajta századokig szóllott;
 El sem dült; már amott sok más nevedett
 Ez árnyékos erdő tovább is terjedett.
 Bár az ember élte még tsak úgy újjúlna,
 Sok árva maradék annyit nem búsulna.
 De fájdalom! ha tart hetven esztendeig,
 Nagy a' híre, hogy élt sok számos ideig:
 A' mellet—bár nőlné más, a' ki tehetne
 Olly tsoda dolgokat, mint Ő; végezhetne;
 De ezer jegenye fel nő az erdőben,
 Még aszfzony egygyet szűlt tellyest érdemében.
 Gyász a' gyászt követi—bajos nyomorúság!
 Mindnyájunkat fel esz,—el tűnt a' boldogság.
 Te nemes Káptalan! látom ám bajodat,
 Mefizire is hallom igaz panaszodat.

M m 2

Keserveid között vered a' melyjedet

Jaj! mert el vesztetted Atyádat, 's' fejedet.

Méltán ditsekedtél, mint Hector kardjával,

Míg óltalmaztattál hatalmas szavával,

Sas fedi fiait két tollas szárnyával,

Jég eső sem eshet azoknak kárával.

Ugy Te is védelme alatt nyugodhattál.

Írigyednek akár fittyet mutathattál.

Most árván hagyatol, tulajdon erőddel

Viaskodnod kell már ellenkezőiddel.

Azt a' szelíd tsatát tőle ki tanultad,

Parantsolatjára kormányt is forgattad.

A' láthatatlan fő, kibea reményedet,

Buzgósággal veted özvegyült ügyedet.

Segít, bizonyos légy, fáradságaidban,

Erős támaszkod lesz lankadtságaidban.

Mint Davidot, jobbik keze fog vezetni.

Munkáért; de főképp atyáért szeretni,

Bokros bánatid közt e' lesz vigasztalód,

Sebedet olajjal enyhítő orvoslód.

Nyujt erőt, nyujt elmét, nyujt jó egészséget.

Szeretetet, ösztönt, és szent békességet.

Hát Te hová fordulsz megyebéli Papság,

Kitől legelettetik Vénség, 's' iffijuság,

De szükséged vagyon egy olyan vezérre,

Ki világot vigyen utodban előre.

Ez most el aluvék—setétben maradtál

Fődtől, mint e' le dült törsök, meg fosztattál,

Ha pásztor veretik, a' juhok oszlanak,

Farkas barlangjánál tévednek, botlanak.

Vaj! mi nehéz dolog igaz utban lenni,

véletlenül limbus pitvarába menni.

ESZTERHÁZY PALnak tsupa tekintete

A' Te erköltsidet rendbe szedegette.

Nem kellett sok intés, perpatvár, dorgálás.

Szíveket sebhető éles szembe szóllás-

Szelidség, kegyesség, 's a' jó példa adás.

Vólt ösztön, tanító, 's munkáidban áldás,

Bajos Kalauz nélkül járni setétségben,

Főképp ilyen romlott, 's gonosz esztendőkbem.

Kikben szépet a' rút, igazt a' hamisság,

Jót az erkölstelen, világot a' vakság,

Hívet a' párt ütő, förtelmes a' szüzet

Sértegeti, 's a' víz akar rakni tüzet.

Kivált a' szent hitünk, jaj! miket nem szenved! T

Dühös Káromlók közt keze, lába senyved.

Nagy Sándor *Babylont*, *Cyrus* a' *Lydiát*

Soha úgy nem vitta *Achilles* a' *Troját*:

Mint mostan a' szentek szentjét ostromolják.

Motskaikat éjjel, és nappal omolják.

Az Istent már régen egekbe küldettek,

Itt ne parantsoljon, magoknak ki kérték.

Gondolják: boldogság ha akaratjokat

Bé teljesíthetik rút indulatjokat.

Ez ilyen durvákat LASZLÓ rendbe szedte

Méltóságával is Ő meg ijesztette,

Téged pedig Papság, mint *Mentor*, vezetett.

Böltesség, 's hatalma szárnyával fedezett.

Ha a' kis *Tytirus* bükfa árnyékában

Békével feketett, 's sípolt vigadtában.

Te illy Püspök alatt százszorta nyúgodtabb

Salamon népénél, lehattél áldottabb.

Tsuda tehát: szíved két felé nem szakad,
Midőn hajód éles kősziklába akadt.

Türed még is békével nyomorúlt ügyedet,
Hogy segéljen rajtad, kérjed Istenedet.
Küldjen olyan pásztort, a' ki legelhessen
Téged' maga után mennybe vezethessen.

Hát Te Péter Király virágozó kertje,
Bachus, és *Ceres*nek kedves kerületje
Magyar Béts! igaz e? hogy téjben mos dhattál
Nád mézet ehettél, és borban úszhattál.

Igaz—de oda van a' Te ditsőséged,
Özvegyé tétetett híres Püspökséged.

Te meg, mint ki attyát veszti, gyász ruhában
Jársz, 's fekszel könnyvektől ázott nyolzolában
Kenyeredet bátran egyvelítsd hamuval.

Italodat pedig szemed árjaival.

Ti is Pétsi szüzek, szedjétek rózsákat,
Fonnyatok belőlek örök koronákat.

Tegyétek Páztortok, 's Atyátok sírjára,
Könnyveket hullasztván hervadt artzájára.

Ezt Ő meg érdemli; mert szüzeségteknek
Védelmazője volt a' ti épsegteknek.

Ezek ártatlanság szegélet kövei,
ESZTERHAZY Pálnak szép remek művei.)

Te is büszke Magyar! nagy hírű nemzetség!
Kivel bár ne szálljon szembe az irigység.

Nagy bánat! hanyatlík régi ditsőséged.

Látom: már tsak pislog a' vólt fényességed.
Oszlopaid egymás után dőlledeznek,
Magas Kővárakból hamuba költeznek.

Szörnyű kár ez néked, ki se pótolhatod,
 Gyászos mivóltodat meg sem sirathatod,
 Két kezét teremtettt Isten az embernek,
 Annyi Elzterházit Szereteit félszkednek.
 Hogy valamint ember két kézzel munkáljon,
 Két egy vérű Püspök úgy Téged' dajkáljon
 Egygyik mint bal kezéd Egerben dolgozzon,
 A' jobbik meg Pétsen érted izzadozzon.
 Jaj! de ha valaki két kezét vesztette,
 Gondold: sorsát melly nagy károkba ejtette.
 Észre veszed, 's pedig—kínna! veszed észre,
 Hogy rózsás tavaszról már jutottál őszre.
 Szent István Királytól vett régi hitedet
 Ezek védelmezték, ősi törvényedet
 Pénzzel, 's bőltességgel ügyed mellett szólltak
 Mint hajdan Rómában, két *Scipio*k voltak.
 Hová fordúlsz már most? kire támaszkodol?
 Nints gyámol—őméltánfszázszor is bánkódol.
 El ne múlasd még is kötelességedet,
 Tedd meg atyáidnak vég tiszteletedet.
 Járulj keservekkel kettőjök' sirjához,
 Borúlj fájdalommal merevedt szájához.
 Tsókold meg tetemet, vels szemet az égre.
 Vigyázz; unokástól ne jussál illy végre.
 A' mint eztet mondam törökem tsikorgott,
 Mint kan a' Zrínire, én reám úgy morgott.
 Erre könnybe borúlt szememet fel vetem.
 Gondoltam: magam is halálom itt leltem.
 Hát ímé! Mefsziről egy rongyos sereget
 Szemlélek, a' szava has'gatta az eget,

Egynek lába, másnak a' szeme hibázott.

Harmadiknak melyjén vólt eves híjázot.

Némelly földön mászott, némelly megmankón járt,

Ina szakadt arra, hogy ki emelje várt.

Vóltak köztök olyyak, kik sebeket kaptak,

Midön Márs mezején diadalmaskodtak.

Feketék is vóltak, kiket tűz égetett;

Mert házok mennykövel hamuvá tétetett.

Kit a' jég eső vert kit árvíz pufztított,

Kit pedig a' komor éhezés szorított,

Ezek, 's az e' félék öszve sereglettek,

Püspökjek halálán méllyen keseregtek,

Moháts, Moháts, mondák, Te Hazánk gyilkossa!

Szerentsétlenségnek vakmerő tzinkossa!

Két száz hetven három nyarak el-multanak;

Hogy Hazánk oszlopi nálad el hultanak,

Ezzel szomjús voltod de el nem óltatott.

Benned Atyánk élte félbe szakasztatott.

Ki fogja be kötni eves sebeinket?

Ki fog, ha le esünk, emelni bennünket?

Ő vólt a' mi paizsunk, Atyánk, gyámolítónk,

Kegyes vigasztalónk, égnél szószóllítónk,

Ő vaknak szeme vólt, lába a' sántának.

Tejet, 's mézet adott éhezők gyomrának.

Ő szóval, ő penzzel szegényt ápolgatta,

Mint szerelmes pártor nyájját símogatta,

Am de Te is érzed-ízent Pálnak szerzete!

Pannoniánk régi díszé, 's szeretete!

Melly hatalmas vala az Ő pártfogása,

Érted égbe küldett ízent fohászzkodása,

Igaz: el-hervadtál, mint lilium dértől,

Mint magas tzedrusfa, dúló nagy szélvészttől.

De tsak egygyik lábod vólt a' koporsóban,
 Másik szabadon járt; nem pedig békóban.
 Már most vels kerefttet, mondj Jezus Máriát,
 Tudhatod: nem éred a' virradó órát.
 Ennyi sok keserves panaszokat hallván,
 'S ESZTERHAZY Püspök halálán bánkodván
 Merevedtem, mint a' törsök, mellyen ültém.
 Fejem is kerengett, tsak nem el szédültem.
 Ha bánatim miatt mozdulhattam volna,
 Tám zúgó Murába be ugrottam volna.
 De ezt nem tehenvén imtgy szóllítottam:
 Igaz e? ó folyó! — én aztat hallottam:
 Hogy ama nagy Zríni partaidon sétált,
 'S egy éhező vad kan itten reá talált.
 'S kapván ezen prédán reája támadott.
 Az is veszedelmét sejdítvén szaladott,
 'S a' mint egy bükfára maszni igyekezett:
 Vad kan a' le függő lábához érkezett,
 Ötet ággal egygyütt, mellybe kapaszkodott,
 Halálát kerülvén a' mint ágoskodott,
 Le huzta, 's fogával vérét ereftette.
 Vitéz testét pedig, 's tsontjait meg ette:
 Te pedig örökös jólzágában folyván;
 Siralmas esetét szemeiddel látván,
 Meg nem szántad—azért arra íteltetél,
 Hogy sebes folytodban bús, 's enyelgő lettél.
 Azért én is beléd hányom panaszimat,
 Vedd magaddal, kérlek, kínos jajjaimat.
 Légrád várossáig könnyvezve viheted,
 Ott egy gyászos Kurir zsákjába teheted.
 Vigye el, 's ragassza Pétsnek kapujára.
 Ha nem hiszi, nézzzen akár melly árvára.

Látni fogja búját, látni fájdalmait.

Oltsza fel azokkal ő is siralmait-

En már csak itt fogok sírni, és szenvedni,

Mint szép *Ariadne* viz partján, epedni,

Míglen meg változom, mint *Daphne* egy fára,

Avagy mint *Narcissus* szomorú rozsára.

Vagy talán engem is egy kan meg fog szánni,

Mint hajdan Zrínivel, vélem is úgy bánni.

Hagyd végezzem egyszer gyászos életemet,

Ne nézhessem annyi kinban Nemzetemet.

MEMORIA.*

IOSEPHI filum non horret scindere Parca:
O! quam Parca tibi nomen male congruit! Annon,
Si cui: Pontifici te parcere Strigoniensi,
Et servare Patrem Patriae decuisset in aevum?
Post Papae manes, maestus Acherontis ad undas,
Hungariae primam tibi praecipitare Tiaram
Intererat? proh atrox, et in exorabile fatum!

Atst quaeror in cassum: celso fruiturus olimpo,
Batthyáni Antistes, veteri Pisonis in urbe
Ad superos migrat: mundi saturatus honore.
Tot meritis pleno: tanto sudata labore,

*) Iosephi a Batthyán Cardinalis etc, vide literas Carminum initiales

Tantae virtuti, tot factis, unica coeli,
 Incinctura caput, restabat in axe corona.
 Ad magnum oceanum, temeros advertere remos
 Nitor; si quidquam de tanto Praesule, Vatum
 Infimus adtingam: tamen hunc ornare necesse est.

Chara Virum tantum nobis dedit Hungara.
 tellus, (a)

Antiquá genitum Batthyána stirpe: Saluti
 Regni. Ornamento Patriae. Fulcro Ecclesiarum,
 Dives Avi, Patruī, dives quoque laude Parentis,
 Id tamen ad meritum satis haud ratus esse; labore
 Nisu; Virtute, at propriis fulgere talentis,
 Atque suis mavult meritis decus addere genti.
 Laus hoc paucorum est: Iosepho propria. Quare
 Incluta progenies Magni Patris aede relicta,
 Sacram militiam sequitur. Tandem omine fausto
 Primo tunc superis fervens libamine litat;
 Regni Pro-Regis Patri dum dantur honores (b)
 Interea ad veneranda senum subsellia Patrum
 Mittitur (c) et Clerum procurat Tyrnaviensem (d)
 Attamen haud longo moderatur tempore: abinde
 Tollitur invitus. Sors clemens addidit alas.
 In Ratot primum, (e) mox in Sabar (f) inde
 Posonii (g)

(a) 30. Januarii 1729.

b) 1751,

c) 1752. fit Canonicus Strigoe.

d) Seminario praeficitur.

e) fit Praepositus 1752.

f) 1752.

g) 1755.

Sacris praeficitur, Collegia sacra gubernat.

Hinc vice Primatis, Bars, Zsólyom visitat oras,
Urbem Pestanam lustrat, lustrat quoque Budam (h)
Nomine Pontificis peragrat mox Jauriniensis
Gentis Batthyánae natalesolum, (i) sua cunctis
Addit jura locis, et firmat providus, inque
Res eventuras praesagus, amansque laboris.
Infula Pontificum Daciae (u) mox Colociensis (l)
Aetati meritis plenae, de munere Magnae.

Augustae offertur. (m) decorat Josephus
utramque

Restabat prima Hungariae, princepsque Tiara,
Cui nomen de Strigonio; sed et hac decoratus (n)
Hungariae Clero multis praesederat annis (o)
In Patriam semper charus, Regique fidelis.

Et quod erat primum: curare negotia Divum
Pergebat, licet in tantis agitata procellis,
Imperii, et sacrae concordia Religionis
Sic per eum blande sustentabatur; ut ipse
Coram aliis pulchra Iosephum Metropolitam
Ornaret Rex (p) laude; licet parcissimus esset
Praeco in laudando. Tanti oris munere dignus

h) 1754.

i) 1756.

k) fit Eppus 1759. in Transylvania.

l) 1760. A. Eppus Coloc.

m) Mariae Theresiae.

p) 1776. fit Primas Regni. A. Epp. Strigon.

o) annis viginti tribus.

p) Iosephus 2dus.

Inventus: nam mente sagax, promptusque laborum,

Summo Consilio perplexa negotia rerum
Tollit, et in lucem ponit, Velut Oedipus alter.
Regali res saepe graves hinc nomine planat (q
Iuraque discernit, res perficit, Arbiter aequus.
Genti Pannonidum charo, Sacroque duorum;
Ornat jure suo, Diademate tempora Regum (r
Nec non Reginae tangit, decoratque lacertos (s
Ithacus est inter Majores, inter Equestres
Est Nestor: dum Comitibus pro more quaternis (t
Noster adest Primas. Non nostrum ó Patria luge!
Solus Reginae reliquorum nomine munus
Imperit. Gaudens ob commoda Regnicolarum;
Splendorem Patriae; Sacrorum prosperitatem.

Promptus suppetias tulit: aere, ac milite
Regem

O quoties alacer juvit! Gallisque domandis
Subsidia Annonae efudit! sit Patria testis. (u
Omnibus omnia fit: Sedis Metropolitanae,
Nititur e' Magnae Therésae munere, Patres
Insignire novo specialius ornamento. (v
Iosepho debent, Collegia naufraga, portum

q) missus in Croatiam 1773. et 1796. Iosephum Palatinum instituens.

r) 1790. Leopoldi II. et 1792. Francisci II.

s) Mariae Theresiae.

t) 1765. 1790. 1792. et 1796.

u) 1792. et 1799.

v) 1777. Speciale colli insigne pro Canonicis strigon, impetrat.

Urbis Pisonae Patrum. Reditus, fundosque
retentos.

Iuraque Pontifices sibi confirmata referre. (w)
Gratia Iosephi Parochos, sacrosque Ministros,
Et quos nata nuper libertas damnificavit (x)
Sustinet: e' propriis numerat Stipendia cassis.
In viduas largus, miseris iuvat aere pupillos,
Magnanimus ditat Caenobia sacra Virorum, (z)
Almaque Partonophaea, quibus curare salutem,
Tristis, quos morbus gravat, et concludit
egestas.

Et; si corpoream sic procurasse salutem
Res erat e' primis Iosepho chara; animarum
Tanto charior. Hinc, ut cleri sacra Juventus
Ipsa prius sit docta fide, sit conscia morum,
Agmine non parvo gnavos collegit Alumnos.
O! bene quam meruit, de te quoque Coloca
chara

Cum per eum tibi clara datur Galasentia Turba.
Turba, juventuti bene praeficienda, docendae.
Officii memor Antistes: popularis ad omnes,
Blandus et ore, Diaecesim percurrit, et instat
Rimando Canones, dum visitat, inque solutos
Invehitur mores. Provincia non manet ulla
Strigonia dempta, (aa) quam non inviseret ipse.

w) 1787. Primatis interventu.

x) libertas in re Religionaria.

z) Misericordiae fratrum Posonii, et Elisabethinarum
Budae. 1795

aa) Strigoniensem quoque Districtum utrumque anno 1791.
licet non Canonice, paterne tamen visitat Collec-
tis Strigoniam sacris Curionibus,

Doctus erat longo rerum usu. cuncta decore
 Extricat e' tenebris: in plena luce reponit.
 Numinis egregius cultor, nova Construit (bb et
 quae
 Antiquis novit fere desolata ruinis
 Tempa parat, reparat, sumptu, ac molimine
 magno (cc
 Inque pagis hinc inde scholares erigit aedes (dd
 Ponit Cibinii, ac veteri Pisonis in urbe
 Ad Patriae spes ducturis domicilia Musis.
 Tandem Praesuleam, sumtu, cultuque superbam
 Regia in urbe (ee domum molitur, perficit (ff
 omnem
 Impendens operam decorandae Patriae, et Al.
 mam
 Stirpem Batthyánam transcribens posteritati.
 Propterea dignum censebat Roma Galero (gg
 Aurata dignum clemens Theresiá torque (hh
 Tot rerum fama celebrem mors abstulit una! (ii
 Restat: ut in Patriae haud moriturus, pectore
 vivat,
 Inque sequuturas charorúm corde clientum
 Aetates vivat. Vivat Iosephus in Aevum!!

bb) Baciae, Colocae in Szülgyen fere Basilicis aemula.

cc) Strigonii in aquatica, in Tardos. Farnad, Öved, Barth, Koltha etc.

dd) in N. Ujfalu, Tardos, Barth, Öved, Mocs, Héreg, etc.

ee) Posonii.

ff) 1779.

gg) 1778.

hh) 1765. Ordinis S. Steph. Reg. Hung.

ii) 23. 8bris 1799. prout notat chronosticon,

Chronosticon,

Te preCor o LeCtor! faVeas hIs VersIbVs. VnVM
 Praeterca: IosephI non obLIVIsCere. QVI fors
 sI tIbI non; Patriae fVIt VtILIs. o sI!
 PrInCeps In seros VIXIsset NestorIs annos
 QVos qVla fata negant: aLtIs regnet pIVs astrIs.

His veneratur memoriam sui
 Praelati

Ioannes Stitzai
 Parochus Tardosiensis.
